

Miikaeli muinasjutt (Anne Widmarki järgi)

Oli kord kuningaõu, kus elas kuningas oma rahva ning armsa printsessiga, kes oli kõigi inimeste vastu hea. Kuningaõue ümbritses linn koos paljude majadega, kus elas palju inimesi- mehi, naisi ja lapsi. Keset linna elas sepp.

Kõik, kes elasid kuningaõues ja linnas, olid rõõmsad ja rahul ning töökad. Linna ja kuningaõue ümber oli kuningas lasknud ehitada kõrge müüri koos tugeva väravaga, kust iga linna siseneja pidi läbi minema. Ühtki teist teed linna sisenemiseks polnud. Öösiti oli see värav alati lukustatud. Ingel Miikael valvas linna ja kuningaõue nii, et kõik sealsed elanikud võisid end nii öösel kui päeval turvaliselt tunda.

Ühel hommikul, kui kuningas ning kõik tema õukonnas ja linnas olid ärganud, polnud taevas soojendavat ja säravat päikest. Inimesed muutusid kurvaks ja murelikuks. Nad ootasid ja lootsid päev päeva järel, et päike tuleb tagasi, aga seda ei juhtunud. Linnas ja kuningaõues läks aina pimedamaks ja külmemaks. Keegi ei saanud enam rõõmus olla ning igapähe jaoks muutus raskeks olla abivalmis ja hea, sest pimedus oli neilt võtnud kogu rõõmu ja jõu.

Kuninga õukondlaste seas leidis üks rüütel, kelle nimi oli Jüri (rootslastel Göran). Ta oli tugev ja julge ja kõigi vastu hea ning ta tahtis rõõmu ja soojuse tagasi tuua. Kuidas aga seda teha, ta ei teadnud. Ühel ööl nägi ta und. Ta nägi unes, et ingel Miikael tuli tema juurde, palus tal üles tõusta ja minna võitlema suure draakoni vastu, kes päikese ette pikutama oli heitnud. Seepärast oli päike varjutatud ja ei saanud enam külmetavate inimeste peale paista ja neid soojendada. "Kõigepealt tuleb aga üles otsida taevalik raud, seesama, mida tähed igal sügisel maa poole saadavad. Just see raud suudab draakoni alistada. Sellest rauast sepistab linnas elav sepp sinu mõõgale tera, mida sa draakoniga võideldes kasutama pead. Ja mina, ingel Miikael, olen sinuga ja kaitsen sind selles võitluses", rääkis ingel Miikael rüüteli Jüriga tema unenäos.

Rüütel Jüri ärkas üles ja rääkis oma unenäost ning palus abi taevaliku raua otsimisel. Mehed olid hirmunud ja kartsid talle järgneda, välja arvatud kõige julgemad neist. Kõik ülejäänud, olles kuulnud draakonist, olid hirmul, läksid oma majadesse ja sulgesid ukсед.

Samal ajal sai kuningas teate, et draakon tahab ilusat printsessi endale. Juhul kui ta teda endale ei saa, neelab ta alla kogu kuninga õukonna ning linna. Kõik hakkasid halama, sest neile meeldis printsess väga. Rüütel Jüri aga kiirustas, et taevalikku rauda üles leida.

Samal ajal seisis sepp oma sepikojas ja ootas. Kui rüütel Jüri ja tema kaaskond tagasi tulid, võttis sepp vastu raua, mille nad oma teekonnal olid leidnud. Kiiresti sepistas ta mõõgale uue tera. Kui see oli valmis ja korralikult kinnitatud, vaatas rüütel Jüri selle põhjalikult üle ja kaalus mõõka oma käes. Ta oli sepa tööga rahul. Siis ratsutas ta linnast välja, et draakoniga kohtuda.

Kui draakon rüütel Jüri lähenemas nägi, avas ta oma suure suu ja sülitas ja tema kuum hingeõhk oli nagu tuli. Rüütel Jüri hüppas eest ära ja ründas draakonit oma mõõgaga. See oli raske võitlus. Ingel Miikael aga aitas Jüri ja ta sai draakoni alistamiseks juurde julgust ning jõudu. Kurnatuna ja võimutuna kukkus draakon kokku. Silmapilkselt hakkas päike taas endiselt paistma ning soojus ja valgus tulid tagasi. Ja inimesed tulid oma majadest välja ja juubeldasid, sest nad mõistsid, et draakon oli langenud.

Kogu võitluse ajal oli printsess seisnud väljaspool linnaväravat. Ta ei tahtnud rüütel Jürit võitluses draakoniga üksi jätta. Kui draakon oli alistatud, sõlmis ta enda pihalt lahti siidise vöö, millega ta meelitas draakoni kuninga õuele. Draakon järgnes printsessile nagu lambuke ning printsess juhtis ta alla keldrisse.

Kuninga õukonnas peeti suur pidu, sest kõik olid rõõmsad draakoni alistamise ning valguse naasmise üle. Peo nimeks sai Miikaeli pidu, sest just ingel Miikael oli andnud rüütel Jürile julgust ja jõudu draakoniga võitlemiseks. Sellest ajast peale peetakse sel päeval pidu- Miikaeli pidu.

Laxen, U. (2005). *Laul, mis leidis sõnad. Mängu kaudu sisemise vabaduseni*. AS Kirjastus Ilo, lk 70-73.